

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

EGÉSZSÉGES LELKI ÉLET

Akiben pedig ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, és elfeledkezett arról, hogy régi bűneiből megtisztult. (2Pt 1,9)

Az egészséges lelki élet alapfeltételeit megkaptuk: „az ő isteni ereje megajándékozott minket mindazzal, ami az életre” szükséges – „isteni természet részesei” lettünk mi, akik hiszünk Jézus Krisztusban (2Pt 1,3-4). Nekünk is kell azonban „dolgozni” azon, hogy lelki életünk egészséges legyen és az is maradjon. „Gyakorolnunk” kell magunkat bizonyos dolgokban. Hitünkhöz nekünk kell „ragasztani” (Károli), hozzá adni, hitünkben megteremni, felmutatni bizonyos lelki erényeket, mint *igaz emberiség, önuralom, állhatatosság, kegyesség, testvéri szeretet*.

Akár lelki gyakorlatnak is nevezhetnénk ezt a tevékenységet. Például ilyenekre gondolhatunk: gyülekezetbe járás, igeolvasás, imádság, böjt, szolgálat, adakozás, biztonyságtétel és az úrvacsora. Nincsen fontosabb lelki gyakorlat, mint az úrvacsora és annak folyamatos gyakorlása. Maga az Úr Jézus rendelte el. Az első gyülekezetben is gyakorol-

ták. Itt a táborban is alkalmat kapunk erre így vasárnap reggel, amikor több gyülekezetből van együtt a testvériség.

Péter arról beszél, hogy vak és rövidlátó az, aki elfeledkezik arról, hogy a régi bűneiből megtisztult. El lehet feledkezni a legfontosabb dolgokról is? Miért csapnánk be önmagunkat? Sajnos néha még a legfontosabb dolgokról is elfeledkezünk. Meghomályosodik a szemünk. Nem az idősödő ember nehezen látására gondolok, más oka is van annak, hogy rövidlátóak leszünk. Még az is megtörténhet, hogy ép ugyan a szemünk, mégse látunk - mint a strucc madárnak, akiről azt mondják, hogy veszély esetén belefúrja fejét a homokba. Egészen világosan látna, ha akarná, ha nézne. Homokba fúrt fejjel azonban nem lát. Az úrvacsora előtti percek az önvizsgálat percei.

Testvér, vedd ki a fejedet a homokból, nyisd ki a szemedet, mert van, az Úr adta. Mindent megadott nekünk, ami szükséges az egészséges lelki életre. Önvizsgálatra való készséget is adott. Az úrvacsora előtt tarts önvizsgálatot -

ne a szomszédodat, önmagadat vizsgál meg!

Bűneink bocsánatát kaptuk. Bűniedet megbocsátotta és megtisztított. Aki rendszeresen úrvacsorázik, olyan lelki gyakorlatot végez, ami az egészséges lelki életét munkálja.

Mi történik az úrvacsora során?

Látod, nem felejtet el, vizsgálod - a Golgotára szegzett tekintettel - Jézus Krisztust, Megváltódat, aki életét adta érted, élete árán szerezte meg bűnied bocsánatát. (Az Úrnak halálát hirdetik az úrvacsorai jegyek, s az igehirdető is.)

A második dolog, hogy észreveszed, meglátod a saját bűniedet. Nem arra gondolok, hogy megemlékezel régi bűneidről, s aztán újra meg újra kéred bocsánatát. Inkább arra, hogy emlékszel arra, hogy megszabadultál bűneidtől és már más ember vagy, mert bűnbocsánatban részesültél. Az önvizsgálat során az újabban elkövetett bűnöket látod meg. Az úrvacsora alkalmat ad azok rendezésére is.

folytatás az 5. oldalon

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 215-1910 Pandosy Street
 KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Dupla számunkban az idén is beszámolunk a július eleji közgyűlésről, tábori konferenciáról és az azt követő gyermek és tini táborozásról. Szívesen teszi ezt a szerkesztő, hiszen a szövetségünkbe tartozó gyülekezetek legnagyobb közös megmozdulása ez – amibe többé-kevésbé minden gyülekezetünk bekapcsolódik. Ezúttal még az a ritka dolog is megtörtént, hogy fiataljaink többen is megfogalmazták élményeiket egy-egy rövid cikkben – aminek nem csak örülünk, hanem természetesen helyet is biztosítunk nekik. Ezen kívül az egyik fiatal a legutóbbi ifjúságiról küldött megkésve beszámolót – azt is közöljük. Használjuk fel az ilyen közösségi alkalmakat arra is, hogy biztassuk gyermekeinket az írásra – magyarul, vagy angolul, vagy mindkét nyelven! A kifejezőkészség a gyakorlat során formálódik – ez az írásra és a beszédre (például bizonyoságtétel) egyaránt vonatkozik.

A Nőszövetség az idén 100 éves jubileumához érkezett, természetesen erről is olvashatunk – magyarul és angolul is, utóbbit *Kish Etelka* testvérnő tollából (ami el is hangzott, *Szabó Éva* testvérnő felolvasásában).

Olvásóink figyelmébe ajánlom a *Negyvenezer gyermek éheznek* című írásunkat is. Sokszor azt gondoljuk, hogy éhező gyermekek csak valahol másutt léteznek - Afrikában, vagy valahol nagyon messze. Pedig Amerikában és - a cikk éppen erről szól: Magyarországon is komoly probléma ez.

Örülünk az óhazából érkező írásoknak is. *Nagyajtai Eszter* testvérnő sorozatát sokan olvassák, még Dél-Amerikában is. *Gerzsenyi Sándor* lelkipásztor írásait is szívesen olvassuk, s várjuk a továbbiakat is.

Egyre kisebb lesz ez a nagy-világ – ahogy egyre jobban megismerjük egymást. Különös örömmel és izgalommal készülünk a Hargitára, ahol augusztus 5-8 között *újra találkozhatnak* a nagyvilág különböző országaiban élő és szolgáló magyar baptista lelkipásztorok és feleségeik. *Újra?* Igen, hiszen már volt egy ilyen találkozó, 2009-ben. Október 19-21 között, ugyancsak Erdélyben, Félix-fürdőn. *Találkozhatnak?* Igen, hiszen a találkozás nagyszerű lehetőségével nem tudott, vagy akart élni mindenki 5 évvel ezelőtt, s hogy mennyien ragadják majd meg ezt a lehetőséget a lelkipásztorok ezúttal, az majd ezután derül ki.

Szövetségünkben 5 lelkipásztor házaspár készül a Hargitára. Örülünk, hogy a kiadások egy részét a szövetség magára vállalta. A MABAVISZ keretein belül, az erdélyi szövetség szervezésében és áldozatos szolgálatával készülő találkozó áldást jelenthet először is a szolgálatban álló missziómunkásoknak, de gyülekezeteink javát is szolgálhatja. Imádkozzatok ezért a találkozótól!

Folytathatnám a szerkesztő örömteljes várakozásának leírásával, de inkább megkérdeztem szolgatársaimat, akik közül néhányan válaszoltak is levelemre – ezekből következnek itt részletek. (szerk)

Mit várok a lelkipásztor találkozótól?

-Leginkább azt, hogy jobban megismerhessem azokat a szolgatársaimat, akik testben ugyan tőlem távol, de lélekben nagyon közel végzik azt a munkát, amire elhívást kaptunk az Úrtól. Hiszem, hogy nagyon jó lesz együtt beszélgetni, imádkozni, énekelni és az ige köré gyűlni! Remélem, hogy sok áldott és hasznos percet, órát ad nekünk ott az Úr, amelyben tovább építhetjük a közösséget Vele és egymással is.

Hasznosnak és kíváncsiaknak tartom a kapcsolat megerősítését, mert szükséges, hogy az Úr szolgálja a Lélek egységét a szeretet kötelékével megőrizték.

**HÁZASOK KONFERENCIÁJA
RÁMÁBAN**

Augusztus 29 - szeptember 1.
 Meghívott előadó: *Novák József* lp.

Az ár: felnőtteknek a hétvége 100 dollárba kerül. Gyermekeknek 10 év alatt ingyen van, 10 fölött 50 dollár.
 Az ellátás a hétvégén péntek déltől hétfő ebédig tart.

Jelentkezés szükséges, *Püsök Dániel* vagy *Balla Sándor* testvérnél.

+ + +

**IFJÚSÁGI KONFERENCIA
CHICAGO**

2014. október 10-12

Against The Flow / Árral szemben

Szeretettel meghívjuk
 gyülekezeteink fiataljait.

Az igével szolgál: *Steiner József*
 magyarországi lelkipásztor

Jelentkezni a Facebookon vagy
 emailben lehet *Lukács Péternél*,
 vagy a lelkipásztor címen
 janos_lukacs@hotmail.com

Szeretni úgy tudunk igazán valakit, ha ismerjük és kapcsolatban vagyunk vele. Segíteni, imádkozni is jobban lehet, ha tudunk egymásról. **Huli Sándor** (Biharugra)

Én most egy kis kikapcsolódást, pihenés, feltöltődést várok. Jónak és fontosnak tartom a kapcsolat építés szempontjából, de ahhoz az kell, hogy ne legyen túl feszített a program. Remélem, ez teljesül. **Takács Zoltán** (Mátészalka)

Nem tudom, szabad-e feleségnek is válaszolni, de én azért vágyom a találkozássra, mert szép emlékekkel jöttem haza az előzőről. Nagy terhekkkel, megkeseredve, fáradtan mentem oda, azzal a reménnyel, hogy majd jól kipanaszkodom magam. De ott olyan volt a légkör, a lelkiség (Isteni Lélektől), hogy eszembe se jutottak a gondjaim. Panaszkodnom sem kellett, megerősödve jöttem haza. Most ugyan nincsenek ilyen gondjaim, de hátha én segíthetek ott valakinek. **Katona Lné Krisztina**

Hogyan lehetne jobb kapcsolatot tartani egymással?

Egy jobb kapcsolathoz szükséges mindegyik félnek az odaszánása arra, hogy *ezt akarja és az ezzel járó áldozatot is kész vállalni*. Másrészt szükséges a nyitás a másik szolgatárs irányába. Ez megelőlegezett bizalmat igényel. Ha ezek megvannak, akkor beszélhetünk arról, hogy *kommunikáció és személyes találkozások útján jobb kapcsolatra lehet jutni egymással*.

Érdemes megfontolni, hogy mennyire akarok kapcsolatba lenni másokkal, *mennyire érdekel a másik helyzete, élete, szolgálata?* Vajon semmilyen hátsószándék nem vezérel a kapcsolatkiépítés tekintetében? Kész vagyok áldozatot hozni a jobb kapcsolatért, vagy inkább csak akkor érdekel, ha valamilyen hasznom származik belőle?

A jobb kapcsolattartás elengedhetetlen eleme a *folyamatos kommunikáció* egymás között. Sok közös lelki téma, igei üzenetek, szolgálattal kapcsolatos kérdések stb képezhetik a kommunikáció tárgyát. Ez a jelenlegi kommunikációs eszközök bármelyikével megoldható még a távolságok ellenére is.

Egy másik elősegítője a *személyes találkozások*, amit bizonyos időnként meg lehet valósítani. Pál apostol is sokszor örült a személyes találkozásoknak szolgatársaival.

Egy harmadik elősegítője egy jobb kapcsolatnak, ha *egyre átláthatóbb és őszintébb* tudok lenni a szolgatársaimmal. **Kelemen Szabolcs**

VALÓBAN ?

A béke, amit a Jeruzsálemben zárandoklók kívántak, az ószövetségi nép istentiszteleti helyének és környezetének a rendezettségét jelentette. A hívő istentiszteletének a külsőségeken túlmutató feltétele a rend. Állapot, amire örömmel gondol („örülök, ha ezt mondják nekem: az Úr házába megyünk” – Zsolt 122:1). A vágyakozással megtett út vége olyan megérkezés, ami minden másirányú igyekezeténél többet ígér („lábnak megáll kapuidban” – Zsolt 122,1) – csodás dolog a Találkozás helyén lenni végre! Részeiben és egységében átgondoltságáról, tervezettségéről beszél a rend (3.v.), amiben a sokféle ember elrendelt egységben találkozik (4.v.). A vitás ügyekre pont kerül... (5.v.) – „Kérjétek Jeruzsálem számára, ami békességére szolgál!” – olvassuk egy Biblia-fordításban (6.v.).

Harmadik napja már, hogy az izraeli csapatok bevonultak Gázába. Aki járt a Szentföldön, tudja, hogy a fegyverek ijesztő dörmögésétől és a vakító villanásoktól nem lehet elég távol lakni abban a parányi országban. Az izraelita vallású többség mellett másfél millió arab állampolgár és még kétmillió bevándorló retteg a Gázából fellőtt rakétáktól. Most a sűrűn lakott, nagyon szegény palesztin területeken is egy szörnyűséges háború vette kezdetét. Hiába a figyelmeztetések, a szórólapok, a telefonhívások és az SMS-ek, az izraeli fegyverek elé folyton odakerülnek a gyerekek, az asszonyok és az idősök. Nincs a világon még egy hadsereg, ami így indul csatába. Csak ilyen taktikával lehet győzni ott, ahol az életet egyébként sem tisztelik. A segélyeket fegyverekre és alagutak építésére fordították. 100 dollárt fizettek méterenként az iskolákban gyűlölködésre nevelt palesztin gyerekeknek, hogy akár a föld alatt is, de közelebb kerüljenek az izraeliek legyilkolásához. Annyi betont öntöttek egy-egy földalatti járatba, amiből kórházak tucatjait lehetett volna felépíteni.

A lengyel származási amerikai politikus, Zbigniew Brzezinski kijelentése juttatta eszembe az idézett zárandokéneket. Carter elnök öregedő mentora biztosan sok mindent tud, de ha tudta is elfelejtette, hogy a Jeruzsálemben gondolóknak már közel háromezer éve nyomós okuk van békét kívánni a városnak. Brzezinski szerint Izrael miniszterelnöke nem férfi, mert ha az volna,

akkor leülne tárgyalni az ellenfeleivel. Aligha mondana ilyent, ha nem lennének sokan, akik igenlik optimista és naiv nézeteit, melyek szerint akár az ősi ellentétek is kibeszélgethetők magunkból – mi „férfiak” éppen erről vagyunk híresek... Mintha szép szóval is meggyőzhető lenne a terrorista - aki gyerekek mögül, kórházak és iskolák udvarából bátorodik az ellenségre lőni – arról, hogy lehet másképpen élni: rendben és békességben.

Az izraeli miniszterelnök apja történész volt. Legjelentősebb munkája a spanyol inkvizícióról írt könyve, amiben elmondja, hogy a gyilkos gyűlölet elől azok sem menekültek meg, akik „tényleg keresztényekké lettek.” Elképzelem, ahogy a 102 éves korában meghalt öreg a fiaival beszélgetett ezekről a tanulságokról. Jonathan, a legidősebb Izrael hősi halottja lett. A legfiatalabb, Iddo, orvos és író. Benjamin, a mostani miniszterelnök, a hadseregben eltöltött évek után építésszámológéppel tanult. Ugye, nem túlzás azt sejteni róluk, hogy rendszerető emberek, akik megtanulták, tudják, hogy a békének ára van? Mert akik a békét kívánják, azért imádkoznak, azok tesznek is érte.

A keresztyénség hosszú történelme során sok háborút látott. Szörnyűséges mind. Ártatlan áldozatokat is követelt mind. A háború sohasem vezet békéhez, nem is azért folyik. A győztes viszont sokat tehet a békéért, a jó rendért. Vannak helyzetek, amikor elkerülhetetlen, sőt szükségszerű a háború. Az egyik félnek győzni kell azért, hogy végre ne csak álom legyen a békesség. Azt is megtanul(hat)tuk már, hogy amikor a győztesek „éretlenek” a jó rend és a béke érdekében döntést hozni, akkor visszaélnék a hősök áldozatával és az életben lévők reménységével (Trianon). Más szóval, a háború győztese félúton van a béke felé.

Akik most Jeruzsálem békéjéért imádkozunk és reméljük, hogy hamar vége lesz a szörnyű háborúnak, imádkozunk a „férfiakért” és nőkért, akik majd győztesként térnek haza, hogy a rend (a héber „béke” jelentéskörébe tartozik a rendetlenség, az ártás helyrehozatala) érdekében is bátrak legyenek tenni.

Valóban, mennyi áldozat következménye az, amikor „az Úr házához” békességes körülmények közé érkezünk!

Novák József

AZ ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG

107. közgyűléséről (Ráma, 2014. július 4 - 6.)

Az idén is a Ráma táborban tartottuk az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség évi közgyűlését, július első hétvégéjén Ez volt egyúttal az 1960-ban vásárolt tábor 54-dik nyári, bibliai konferenciája. Az évről évre ismétlődő, sok mindenben azonos felépítésű nyári találkozónk azonban egyáltalán nem egyformák. Nemcsak a sorszám változik. Beszámolóinkban régít és újat egyaránt számba veszünk. Van, akinek az jelent sokat, ha régi, évtizedek óta ismert testvéreivel újra találkozhat – a távolságok miatt ritkán adódik lehetőség erre; másnak pedig éppen az, hogy új testvérekkel ismerkedhet meg. Az pedig mindenki számára élmény, ha az óhazából érkezett vendégekkel is találkozhat. A közgyűlések, konferenciák egyik páratlan értéke ugyanis az, hogy alkalmat teremtenek a személyes találkozásokra.

Találkoztam például *Jurás Pali* bácsival, aki a legelső táborozáson is jelen volt, s majdnem mindegyiken is (már nem túl sokan vannak ilyenek), meg *Kulcsár Sándor* szolgatársammal, akivel itt először 1980-ban konferenciáztunk – akkor mindketten mint vendégek, azóta pedig mint ez alkalmak szervezői, vagy szolgálattelvi (számomra ez volt a 33. konferencia, amelyen részt vettem). Jó volt a tengerentúliakkal is találkozni: *Veressné Ady Annával, Budai*

Evódiával, vagy például a *Szabó fivérekkel*. A közel 300 résztvevő között többen voltak olyanok, akik először jártak a táborban.

A találkozások mellett a másik legfontosabb érték egészen lelki természetű: az üzenet, ami bár emberi közvetítők útján érkezik a hallgatókhoz, felülről való, a Szentlélektől. A hétvége igen aktuális témája ez volt: *Egészséges lelki élet*. Nyolc igehirdetés illetve áhitat során nyolc szolgálja az Úrnak magyarázta e téma egy-egy aspektusát a 2 Péter 1,3-11 részleteire építve a tanítást. Akinek volt füle a hallásra: hallhatott, akiben volt engedelmisség: gyógyulhatott. Az egészséges lelki élet nem egy vágyálom, hanem tényleges lehetőség, melynek megvalósulását a Szentlélek Jézus Krisztus követői életében folyamatosan munkálja, felhasználva, sőt igényelve a hívó saját döntéseit, igyekezetét is.

Az egészséges lelki életet élők igénylik testvéreik szolgálatát, személyes bizonyágtételét. (Egymás hite által is épülünk.) Volt erre is alkalom, bőségesen. Pénteken a nőtestvérek, szombaton a fiatalok, vasárnap este pedig a férfitestvérek szolgáltak. Volt bőségesen vers, személyes bizonyágtétel, ének- és fúvós-zenekari szolgálat.

S miért ne lett volna, hiszen kétszeresen is egy szövetségbe tartozó nép

vagyunk: az újszövetség népe és az ÉAMBSz-hez tartozó gyülekezetek testvérisége. Természetesen a hivatalos szövetségi alkalmaink is lezajlottak. A két bizottság ülésezett, majd a közgyűlés hivatalos ügyei iránt is érdeklődő testvérek jelenlétében megtartottuk a 107. közgyűlést is. A következő oldalakon a közgyűlésen elhangzott beszámolókból is olvashatunk. A túloldalon látható fénykép-összeállítás pedig szolgáljon emlékeztetőül (azoknak, akik ott voltak) vagy örömünk és hálaadásunk jeleként mindazért az áldásért, amit a táborban kaptunk.

ELNÖKI KÖSZÖNTŐ

A közgyűlés elején az elnök testvér a Csel 2,46 igével kezdte köszöntését. Az Egészséges lelki élet gyülekezeti keretek között történik. A szolgálat helye és a gyógyulás helye a gyülekezet. Elmondta, hogy a gyülekezetek együttműködésének, összefogásának következtében létezik a szövetségünk. Az Amerikában élő magyar baptista gyülekezetek egymásra találtak, összefogtak, s 1908-ban létrejött az a szövetség, melynek ma a 107. közgyűlését tartjuk.

Örömet fejezte ki azért, hogy a gyülekezetek képviselői eljöttek, sőt még mások is jelen vannak a közgyűlésen. Számbavételük során nem csak köszöntötte őket, hanem egyúttal megállapította, hogy a közgyűlés szavazatképes. (A tíz gyülekezetünk közül hétből voltak jelen képviselők.)

Munkatársait – az elnökség tagjait köszöntötte ezután, majd a 4 alszövetség (női-, férfi-, ifjúsági- és lelkipásztor-szövetség) vezetőit, végül az Evangéliumi Hírnök olvasóit-előfizetőit.

Rövid visszatekintése során gyülekezeteinkről szólva megemlítette a torontói imaház építést és a legújabb missziós kezdeményezést, a *Kulcsár Attila* testvér által indított *Nyitott Biblia Gyülekezetet*.

Külföldi kapcsolatainkról szólt ezután, részletesebben is a MABAVISZ által szervezett összmagyar lelkipásztor találkozóról, valamint *Füredi Kamilla* misszionárius munkájáról.

Az elnöki köszöntő előtekintéssel fejeződött be, amelyből itt csak egyet említünk: áldást és megtéréseket hozó gyermek és tini táborozást vár az elnök testvér,

Herjeczki Géza

Első ízben vettem részt az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség közgyűlésén. Hallgatva az igehirdetéseket, bizonyágtételeket, beszámolókat, ez a gondolat járt át: kegyelem Istentől, hogy messze az óhazától - Amerikában és Kanadában is hangzik nyelvünkön az evangélium, léteznek baptista gyülekezetek.

A találkozó jellegéje a 2Péter 1:3-11 ige alapján az *Egészséges lelki élet* volt. Péter apostol nagyon szépen írja le, milyennek is kell lennünk, hogy bemehessünk Jézus Krisztus örök országába.

A szombati kezdő áhitatnak *Igaz emberség* volt a címe (2Pt 1:5). Mennyire fontos, hogy hitünk mellé jó cselekedeteket ragasszunk! Ezután pontos, alapos beszámolókat hallottam. Kíváncsi vagyok az Úr gazdag áldását azoknak a testvéreknek, testvérnőknek, akik a gyülekezeteken belül, különböző felelős pozíciókban tevékenykednek.

Vasárnap a *bizonyágtévként* szolgált az ige, 2Pt 1:8 alapján, ez után pedig az Úr asztalához járultunk. Soha ne szégyelljünk bizonyágot tenni, amikor a Lélek erre indít minket. Nem tudni, kit mi érint meg, és mikor indul el az Úr felé vezető úton. Szép bizonyágot tett ezzel kapcsolatban egyik kedves testvérünk, öröm volt őt hallani.

Felemelő volt a sok szép ének, a fúvósok, férfikórus szolgálata.

Különösen hálás vagyok a Jó Atyának, hogy megismerhettem *Veressné Ady Annát*, és a lányát, *Evódiát*. Érezni lehetett rajtuk valami különöset, látni lehetett rajtuk valami mást. Az Úrhoz való feltétlen ragaszkodást, a szeretetet, a mindenkor jó cselekedetekre való készen állást. Azt hiszem róluk valóban elmondható, hogy minden erejükkel igyekeznek betölteni a közgyűlés jellegét.

Hálaadó szívvel állok meg az Úr előtt, hogy eljöhettek, feltöltődtem. Öröm volt köszönten, megölelni testvéreimet. Mindezt legyen a hála és a dicsőség a Mindenség Uráé.

Lódi Mária, New York

EGÉSZSÉGES LELKI ÉLET

(folytatás az 1. oldalról)

Harmadik – megerősödsz az új szövetségben. Vagyis abban, hogy Jézus Krisztushoz tartozunk, és mindazokhoz is, akik az övéi. Kiemelted fejed a homokból, észreveszed, látod a testvéreidet, akiket valamikor szerettél, s ez a szeretet valami miatt alábbhagyott.

Végül: táplálkozunk – lelki eledel az úrvacsora. Az egészséges lelki életnek szüksége van a táplálkozásra. *Az én testem bizony étel és az én vérem ital* – mondta a Megváltó. Táplálkozunk hát, legyünk az Úr asztalának vendégei!

Az egészséges lelki életről nem csak beszélhetünk most, nem csak igehirdetéseket hallgathatunk – ahogy ezt tettük a konferencia során, hanem annak érdekében tehetünk is valamit: úrvacsorázhathatunk. Szükségünk van erre? Nagyon is. A helyreállítás, a gyógyulás, a megtisztulás, a megerősödés alkalma lehet ez. Hála Néki, élhetünk egészséges lelki életet!

Herjeczki Géza

Képes Beszámoló a 107. Közgyűlésről

Titkári jelentés az ÉAMBSZ 107. közgyűlésén RÁMA TÁBOR 2014. július 4.

Közgyűlésünk és bibliai konferenciánk főtémája az *"Egészséges lelki élet"*. Ehhez igazodva, egy igével szeretném kezdeni beszámolómat: *"Szeretett testvérem, kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen, és olyan egészséges légy, amilyen jó dolga van a lelkednek"* (3János 1,2). János apostolhoz hasonlóan én sem kívánhatok jobbat, minthogy közgyűlésünk minden résztvevője, testi- és lelkileg is jó egészségben legyen. Ezzel kapcsolatos az első megtanult latin mondat is, amit még általános iskolás koromban sajátítottam el: *"Mens sana in corpore sano"*. A tornatermünk falára volt felfestve nagy betűkkel, üzenve nekünk, serdülő nebulóknak az egészséges test és lélek fontosságát és összhangját.

Napjainkban rendkívül nagy hangsúlyt fektetnek az emberek a testi egészségre, ellenben nagyon sokan mellőzik a lélek jólétét. Idézzem egy testvéremet: *"mintha sokan a lelket a bölcsőben felejtették volna"*. Ezzel kapcsolatos Cseri Kálmán, nyugalmazott pasaréti lelkipásztornak, *"A Kegyelem Harmatja"* című áhitatos könyve előszavában megfogalmazott gondolata is: *"Bármilyen sok tennivalónk van is, igyekszünk naponta néhány alkalommal valamit enni és inni, mert csak így tudunk dolgozni, és csak így maradunk életben... Könyven elfelejtjük azonban, hogy az embernek lelke is van, s mivel a lélek nem követelőzik, nem adunk neki táplálékot. Ezért lesz az emberi együttélés gyakran olyan lelketlen, lélek nélküli"*.

Kívánom, hogy hívő Baptista életünk ne legyen lelketlen, lélek nélküli, hanem egészséges lelki étellel szolgáljunk Urunknak.

Végül pedig, ha időnként szembe kell nézzünk testi betegséggel, vagy a természetes öregedés jeleivel, vigasztalódjunk Pál apostol Lélektől ihletett gondolatai által: *...ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.* (2Kor 4:16).

SZEMÉLYES GONDOLATOK

Szeretném megköszönni a testvérek velem szemben tanúsított folytonos bizalmát, a titkári teendőim elvégzésében. Alázattal jelentem a testvéreknek, hogy a tölem elvártaknak igyekeztem képességeim szerint eleget tenni. Titkári feladatkörömhöz tartozik a jegyzetelés és szövetségi életünk eseményeinek meg-

örökítése. Ezeknek igyekeztem eleget tenni, megörökítve mindezt a Szövetségi Jegyzőkönyvben.

Öröm volt tapasztalni az elmúlt szövetségi évben is, hogy az elnökség tagjai között szeretetre, kölcsönös megbecsülésre és hatékony kommunikációra épülő együttműködés van. Imádkozzanak a testvérek, hogy ez továbbra is megmaradjon.

Ebből eredően, az elnökség, úgy a szövetség bizottságai, mint a MABAVISZ tagszövetségei és a Baptista Világszövetség, illetve az állami hatóságok irányába hűségesen eleget tett. Köszönöm ezt vezető testvéreinknek.

SZÖVETSÉGI ALKALMAINK

106. Közgyűlés: Áldott, jó hangulatban lezajlott alkalom volt. Szeretném megköszönni a torontói testvéreknek a hűséges helytállást. Nagyra értékeltük azok szolgálatát is, akik besegítettek a többi gyülekezetekből.

Gyermek és tini tábor (2013): Közel 80 gyermekkel és tinédzserrel áldott meg minket az Úr. Ezek közül voltak, akik életüket átadták Jézus Krisztusnak, illetve megújultak a Szentlélek által. A tanítók komolyan felkészültek és rendkívüli odaszánásról és munkabírásról tettek tanúságot. Külön említésre érdemes a konyhai munkások szolgálata, illetve azok áldozatkész munkája, akik eljöttek, hogy segítségünkre legyenek (Pl. Mikó házaspár). Köszönjük a szövetségnek az anyagi támogatást. Úgy hiszem, hogy legjobb befektetéseink közé tartozik ez!

Házasság konferenciája: Szép számban voltunk ezen az alkalmon is. Novák József testvér, az előadásában sok lelki töltettel és egészséges humorral dúsított üzeneteket adott át a hallgatónak. Hisszük, hogy sok házasság megújult és erősebb alapokra került ezen a hétvégén.

New Yorki ifi találkozó: Don Willeman testvér angolul, Dr. Kovács József testvér pedig magyarul tartott építő előadást ezen a konferencián. Zenei szolgálattal a Bákai József testvér által vezetett csoport szolgált. Nagyon pozitív visszhangja volt az alkalomnak a fiataljaink (nem csak) körében. Köszönjük a new yorki testvéreknek az áldozatvállalást.

Évközi gyűlés: Ebben az évben is megtartotta gyűléseit úgy a VB, mint a MJB. Egyrészt visszatekintettünk az elmúlt évre, másrészt pedig testvéri légkörben tárgyaltuk a szövetségi életünk jelenbeli ügyeit, illetve Isten segítségét kérve néztünk a jövő elé. Szinte teljes létszámban ott voltak a küldöttek, akik lelki érettséggel és megfelelő tisztelettel és alázattal járultak hozzá az alkalom

eredményességéhez. Köszönjük hűségüket.

Detroiti ifi találkozó: Sok fiatal eljött és egy jól megszervezett, sok áldásban gazdag találkozón vehettek részt. A téma a *"Félelem nélküli élet"* volt. Igei szolgálatokat Gerstner Kornél, Kulcsár Dániel és Püsök Dániel végeztek. Rendkívüli áldás volt a KVINT együttes zenei szolgálata. A Kvint mellett a Herjeczki Ádám zenecsoporthoz is szolgált magas zenei és lelki színvonalon. Hálásak vagyunk a detroiti testvérek erő-feletti szolgálataért.

STATISZTIKAI ADATOK

Gyermek-születések

Boda Viktória (Cleveland), Máté Jonathan (New York), Kulcsár Michael (New York), Bokor Hanna Viktória (Toronto), Novák Sára (Alhambra), Lipták Dániel (New York), Püsök Olivia (Toronto), Mikó Abigail Grace (Detroit).

Bemerítések

Balla Erzsébet és Szín Joshua (Alhambra), Mikó Ibolya, Bancsov Henrietta és Erdőközi Norbert (Detroit), Argyelán Erzsike, Forgács Szilvia (New York), Csővári-Pozsonyi Zsófia, Kiss Sándor, Kiss Iski Éva, Kiss Laura, Szabó Renáta, Szígyártó András és Weisz Bence (Toronto).

Menyegzők

Szabó Dávid és Szegedi Erika (Toronto), Andrew Sarega és Sándor Zsuzsanna (Alhambra), Lukács Péter és Szabó Abby (Chicago)

Halálozások

Nagy Erzsébet (New York), Lendvai Dániel (Toronto), Zágonyi Rezső és Ilonka (Chicago), Mátrai Irma (Palm Bay), Kovács Irénke (Phoenix), Vincze Teréz (Kelowna), Ilonka Berta, Id. Veress Ernő, Tóth Rózsika, Id. Püsök Kálmán

(Szövetségünk taglétszámáról szolt végül a titkár testvér.)

Püsök Dániel

A Misszió és Jótékonyági Bizottság elnökének jelentése a 107. közgyűlésen

...”inkább gyakorold magad a kegyességben, mert a test sanyargatásának kevés a haszna, a kegyesség pedig mindenre hasznos”... (1 Tim. 4:7-8)

KEDVES TESTVÉREIM!

107. közgyűlésünkre gyűltünk ide valamennyien, melynek egy igen gyakorlati témája van: *egészséges lelki élet*; egyszerűbben mondva, lelki egészségünkről van szó ezekben a napokban.

Korunk sokak által felkapott szoká-

sa a test-edzés. Teszik ezt azért, hogy fizikailag jól nézzenek ki, egészséges testben élvezzék az életet. Erre áldoznak időt, pénzt, energiát – még a keresztyének is.

A hívő embernek, a gyülekezetnek azonban nem ez a prioritása, hanem a lelki egészség! *Rick Warren* lelkipásztor szerint a 21. század gyülekezeteinek kulcsa a "lelki egészség" nem a számbeli gyarapodás. Amennyiben egy közösség egészséges, az gyarapodást is fog élvezni, ha a tagoknak élő kapcsolata van Jézus Krisztussal – mondja *Rick Warren*.

Tartsunk önvizsgálatot e téma körül, és lássuk meg mennyire vagyunk egészségesek lelkileg! Netán én lennék az a nyomorult, szánnalmas, szegény, vak és mezítelen, csak mint a laodiceai gyülekezet, és szükségem lenne lelki gyógyulásra?

Hiszem, hogy Isten jót tervezett számunkra e hétvégén lelkipásztor testvéreink tanításaiban. Legyünk nyitottak az üzenetekre és készek a gyógyulásra, hogy egészséges lelki életben szolgáljuk Urunkat és népünket tovább!

Most, amikor szövetségünk elmúlt évi missziós tevékenységeit mérlegeljük, azt állapíthatjuk meg, hogy minden szövetségi gyülekezet küzd fennmaradásáért és a közösség összetartásáért. Ennek ellenére több helyen fogy a tag-létszám és a látogatottság is csökken. Igaz, vannak akik elköltöznek, mások megindokolatlanul hagyják el a közösséget, fiataljaink elmennek angol gyülekezetbe. Isten legyen irgalmas hozzánk, kérjük Tőle, hogy hozza el a felüdülés és megújulás idejét, amikor többet törődünk lelki életünkkel, mint anyagi boldogulásunkkal. Egészséges, erős és hatékony gyülekezetünk akkor lesz, ha a tagok egészségesek; ha rendszeresen táplálkoznak Isten igéjével, gyakorolják a közösséget, az imádkozást és szolgálnak egymás felé. Így tettek az első keresztyének, tegyük hát mi is!

Évközi gyűlésünkön több gyülekezetből beszámoltak arról, hogy szükségesnek látják az angol nyelv használatát istentiszteleteken fiataljaink miatt. Ők jobban értenek angolul és ezt jó ha figyelembe vesszük és hangsúlyt fektetünk rá, ha meg akarjuk tartani fiataljainkat gyülekezeteinkben.

Örvendtes folyamat számunkra mégis a magyar misszió terjedése, fejlődése, úgy itt Észak-Amerikában, mint az általunk támogatott lelki munka Magyarországon, Erdélyben és a kisebbségi területeken.

Így említettem meg a legújabb misszió-állomást, amit szövetségünk részben támogat *Venice, FL-ban, Kulcsár Attila* lelkipásztor tevékenysége nyomán. A

Nyitott Biblia Gyülekezet 2012 november 12-e óta rendszeres heti istentiszteletet és bibliaórát tart, melyre örömmel fogadnak minden magyar érdeklődőt. Imádkozzunk az ott végzett lelki munka gyarapodásáért.

Örömteljes fellendülést él át a *Kelowna-i Magyar Keresztyén Misszió*, amióta *Kulcsár Sándor* nyugalmazott lelkipásztor és felesége végzik a munkát ebben a közösségben. Talán ennek a közösségnek legboldogabb tagja *Cserepka Margit* orvos-misszionárius testvérünk, aki férjével együtt kezdte el ezt a missziót az otthonukban. Igehirdetés, bibliaitanulmányozás mellett *Kulcsár* testvérek nagy segítségére vannak úgy *Margit*néninek, mint más idős testvéreknek, segítségre szorulóknak. Örömmel támogatjuk az ilyen munkát!

Rég volt, hogy szövetségünkben új imaházat építsen egy gyülekezet. Ez most valóság, mert a torontói testvérek megöntötték az új imaház alapját. Ezen túl, az építkezés folyamán szükség lesz férfi testvéreink segítségére, akik készek néhány napot dolgozni torontói testvéreink mellett. Erről a férfikor alkalmán részletesebb tájékoztatást fogunk kapni.

Szórványban élő testvéreink felé 3 missziós látogatás történt az elmúlt konvenció évben: 2013. november 10-én az *alhambrai* gyülekezet lelkipásztorja és énekesportja látogatást tett *Phoenix AZ*-ba, ahol a helyi református gyülekezetben szolgáltak. *Novák testvér* karácsony előtt újra meglátogatta baptista testvéreinket *Phoenixben* és szolgált felőlük, amit ezúton is köszönünk.

Egy harmadik missziós szolgálat történt, ami kezd hagyományossá válni *Libanon*, *PA* környéki magyarok karácsonyi ünnepén, ahol *Gergely István*, *New York-i lp*, *Gerstner Kornél* és a *Voices of Joy* énekesport szolgáltak. Köszönetet mondunk ezért testvéreinknek.

Füredi Kamilla és *Mark Patton* misszionárius testvérek szolgálatáról szolt ezután *Szabó testvér*, majd a gyülekezeteinkben megtartott 3 céladakozásról, nevesen a *Nyúl Zoltán* vajdasági lelkipásztor leégett házának újjáépítésére, a torontói új imaház építésére és az épülő nyáradszeredai missziós házra.

A továbbiakban hallani fogjuk *Balla Zsigmond* pénztáros testvérünk pénzügyi beszámolóját, ami teljes ismertetést ad anyagi helyzetünkről, támogatásokról és a következő évi költségvetésről.

Köszönöm a misszió bizottság tagjainak, hogy munkájukat lelkiismeretesen és önzetlenül végezték ez évben is. Kívánok további erőt és hűséges kitartást megbízatásunk végzéséhez.

Szabó István alelnök

GYERMEK ÉS TINITÁBOR RÁMA, július 1-7.

Nem is kezdhettük volna szebben ezt a gyermekhetet, mint azzal a sok imával, amit a szülők és testvéreink elmondtak értünk, az előtte lezajló konferencián. Számomra ez nagy bátorítás volt, és úgy gondolom nem csak nekem, hanem mindazoknak, akik valamilyen szolgálatot vállaltak ezen a héten.

Bákai Melániával és *Boda Erikával* együtt a kiscsoporttal foglalkoztunk. Mivel egészen kicsik is voltak a csoportban, kis aggodalommal kezdtük el az első napot: vajon tudunk-e átadni nekik lelki üzenetet és megmarad-e belőle valami kis elméjükben. Legnagyobb meglepetésünkre, a hét végére mindenki el tudott mondani legalább egy aranymondást és lelkesen énekelték a tanult énekeket. Hálával a szívemben eszembe jutott a *Máté 18:3* „*Bizonny mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek mint a kis gyermekek, semmiképpen nem mentek be a mennyeknek országába.*”

Volt öröm, jókedv, szép és szebb idő, de volt bűnbánat és újrakezdés is. Az utolsó nap jó volt végighallgatni a fiatalok bizonyágtevését és mindazt, amit számukra jelentett ez a hét.

Kulcsár Ibolya (Torontó)

MÓZES CSOPORT

A Jóisten nagyon megáldotta a hétünket. A gyerekek azt kérdezik, hogy miért csak egy hétig tartott ez a tábor? Nagyon hamar össze barátkoztak a gyerekek, részt vettek a tevékenységekben, betartották a tábori rendet. A kicsik is. Például *Filip* az első két alkalommal nem akart menni a tornára, azután már csak úgy szaladt ő is. Robi nagyon szépen összefogta őket.

Nagyon jó étvágyuk volt, mindent megették amit *Ildikóék* meg *Olga néniék*

eljük adtak. Ott azt is szerették, amit itthon nem esznek meg – ez is a közösség áldása.

A Mózes csoportot tanítottuk testvéremmel, Kovács Irénnel együtt. Mindketten nehezen vállaltuk el ezt a feladatot. Alkalmatlannak láttam magamat. De éreztük az imatámogatást és megértettük a bátorítást, erőt kaptunk, és örülök, hogy végül is elvállaltuk.

„Nagy félelemmel készültem erre a hétre – mondta Irén a vasárnapi beszámolójában. A Jóatya úgy rendelte, hogy Veress Annuska néni és Evódia volt a vendégünk a megelőző héten, akik jól felkészítettek. Mózes életével foglalkoztunk, és minden nap egy újszövetségi témát is kapcsolunk hozzá. A gyerekek nagyon figyelmesek voltak. 12 gyerekünk volt. 6-9 éveseket lefoglalni, tanítani nem könnyű. De végül is nem izgultam, annyira megerősített az Úr. A történeteket jól megértették a gyerekek. Sokat és szívesen énekeltek.”

Püskő testvér pénteken este egy igaz történetet mondott el egy kisfiúról, aki hívő családban nőtt fel, mindig ott volt az imaházban, verset mondott, énekelt, de ugyanakkor hazudott, szeretett verekedni, meglopta szüleit, csak azért, hogy egy labdát vehessen, mert nagyon szeretett focizni. Azután rájött, hogy nem jó ez így, meg kell változnia, el kell fogadnia az Úr Jézust. És ezt meg is tette, megtért. Ki lehetett ez a gyermek? Többen rájöttek, hogy ez Dániel volt.

Ezután azt kérte, hogy maradjanak vissza, akik szeretnék imádkozni és szeretnék elfogadni az Úr Jézust. Meglepődünk, hogy milyen sokan kimentek a gyerekek. Több, mint húsz gyermek maradt vissza, köztük néhányan a mieink közül is. Mi is sírtunk az örömtől. Ez kegyelem. De munkánk sem volt hiábavaló, felhasznált bennünket is az Úr. Azt is jó volt megtapasztalni, hogy sokan imádkoztak értünk. Tegyétek ezt ezután is!

Erdőközi Krisztina

KEGYELEM CSOPORT

“Szívemben öröm dalol, öröm dalol az én szívemben...” tizenkilenc csengő hangú majdnem tini énekelte a hét minden napján, vidáman. A hét fő témája a kegyelem volt. A gyerekek megtanulták Fülöp Johanna és László Lidia vezetésével, hogy ez egy Istentől kapott, meg nem érdemelt ajándék. Kegyelem az, ahogy Isten elfogad bennünket azoknak, akik vagyunk. Ezt a kegyelmet nem érdemljük meg, az egyetlen dolog, amit tennünk kell, hogy elfogadjuk azt. A hét többi részében megértették, hogy a hit nagyon fontos szerepet játszik a kegyelem elfogadásában. A hit magában nem elég, kell hogy azt cselekedetek is alátámasszák, és a Lélek gyümölcsei megmutatkozzanak az életükön. Ehhez szükséges, hogy közvetlen mindennapi kapcsolatban legyenek Istennel.

A hét vezető igéje, *"Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék"* (Ef 2:8,9). A csoportból ezt a kegyelmet többen is megértették a héten - a szívükbe fogadták Jézust, mások megerősítették a kapcsolatukat vele.

A gyerekeknek rengeteg lehetősége adatott, hogy játékos úton új vagy már meglévő kapcsolatokat mélyítsenek. A hétvégén a gyerekek nagy része könnyes szemmel mondott búcsút egymásnak, és abban a reményben búcsúztak, hogy Chicagóban ősszel újra látják egymást. A tanítók reménye és imája, hogy a tanultakat a gyerekek hazaviszik, nem csak a fejükben, de a szívükben is, és mindennapi életükben bemutatják gyakorlatban is a tanultakat.

László Lidia

NAGY CSOPORT

Minden évben el szoktam menni a Ráma táborba, de ez volt számomra a legjobb. Mindenki szeretett volna még maradni egy kicsit többet, talán én a legjobban. A héten volt sok játék, foglalkozás és sok-sok finomság. Minden reggel és délután volt csoportos foglalkozás, én a nagyok csoportjában voltam. Nagyon tetszett a tanítás, és sok új dolgot tanultam. A téma az volt hogy "Ne kössünk kompromisszumot a világgal" - ami azt jelenti, hogy ne kapcsolódjunk be a világi életbe. Dániel könyvéből elolvastunk, ahogy Dánielt elhurcolták a földjéről, és úgy kellett volna élnie, mind a babiloniak. El kellett neki döntenie, hogy elfogadja-e az ételt, amit a nép bálványoknak áldozott fel. Úgy döntött, hogy nem. Ez engem megérintett, mert az iskolában mindig megpróbálok beilleszkedni a többiekhez. Hálas vagyok az Úrnak a hét minden áldásáért, és azért, mert szólt hozzám is.

Erdőközi Norbert (Detroit)

I am so grateful to have stayed at the Rama Tabor for the week and to have learned so much from Olah Marta's teachings. The Lord has blessed me with so much knowledge coming back that I will definitely put into my daily actions.

"Hello, my name is Eszti and I am a sinner, but for God so loved the world that he gave his only begotten son, so

that whoever believes in him shall not perish, but have everlasting life."

This was one of the quotes Olah Marta hung up around the church and one of the things I took home with me. Another thing that caught my attention throughout the week was a lesson taught on Thursday. Olah Marta showed us a black t-shirt that represented a sinner. She named off sins and sprayed the shirt with bleach, symbolizing all of the sins we commit. In the end, the shirt was covered with spots of bleach. She then showed us a white t-shirt that stands for our purity because Jesus died for our sins. This always sticks to my mind because I am very careless with my actions. This was a great reminder that I can always go to the Lord because whenever I need him, he will always accept me with open arms. I want to thank Olah Marta and Pusok Daniel testver for giving me and my age group a lot of amazing teachings. I also want to thank everyone who put in their efforts to make this past week possible. God bless you.

Eszti Szabo (Chicago)

This past week I was blessed with spending an amazing week at Rama Camp just an hour and a half north of Toronto. From amazing food to even better fellowship, the blessings during the week were countless. The theme for our week in the age 13 and up group led by Olah Marta and Pusok Daniel tv. was focusing on our Identity in our Lord Jesus Christ. One of the most memorable lectures was on the first day when we talked about a stranded boat just short of Niagra Falls. She talked about how frantic the people must have been on trying to figure out ways to survive. However, one of the gentlemen on the boat had an idea on how to survive. He blew up the boat using dynamite thus bringing the boat to a complete stand still. This can similarly be applied to

our lives when we are in roaring rapids and we just need to stop, blow up, and allow God into our lives. This week also helped me realize many things. Prior to this week, I personally did not read the Bible with frequency. However, now that I readmitted my bond with the Lord this past week, I have learned that the only way to grow closer and closer to the Lord is to read his word because as John 1:1 says, "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God." Again, I'd like to thank everyone that made this week successful and as always look forward to returning.

Balla Zsigmond (Alhambra)

The 2014 Rama Camp was entertaining as well as spiritually educational. Aside from all the activities that took place throughout the week—such as the volleyball tournament, capture the flag, manhunt, etc. — the message that Olah Marta and Pusok Daniel presented

really helped me realize what God expects from me. Marti Neni used various activities and bible stories to get her point across. One of the bible stories that we really focused on was the story of Daniel. The thing that I learned from this story was that we should make no compromises with God, since he wants us to be exactly like him—and that's exactly what Daniel did. If we do compromise, we compromise our value system with God, and there for our standards and faith with God decreases.

Another thing that really touched me was when Marti Neni explained how I could all be "Daniels". Not only do I need uncompromising character, but I need to be fearless, godly, have unblemished faith, and realize that if I'm where God wants me to be, he will definitely lift me up. We learned that Daniel was a true Christian, and that's the position that all of us should strive to be in. A bible verse that was brought up was 1 John 2:6, which explains that you have to prove you're a Christian by both your words as well as your actions. You could say that you're a Christian, but if you don't act like one, saying that you are is pointless.

This year's camp really showed me who I am as a Christian and what steps I

need to take in order for me to become a better Christian. It was great seeing how much all of the adults and group leaders cared about us enjoying our stay, and I'd like to thank each and every one of them for all of their time and energy. In all honesty, this year's Rama camp has been one of the best I've been to, and I cannot wait for what's in store for next year.

Lipták Noémi, NY

To some up the week, it went by really fast. Which is a good thing because that means the week was great. I was in charge of morning exercises, activities during the day, and having the teenage boys in their cabin at night. Even though this might seem like chores or assignments, it did not feel like so. In fact, I really enjoyed doing them and I'd do it again in a heartbeat. There was so much that happened in this one week in Rama, it's hard to try to put it all in one writing, but I'll try my best. I really enjoyed the messages that Márta Olah and Daniel Pusok brought each and every day, even though the messages were meant mostly for the kids and teens. The theme of the week was about not compromising with the world but to stand with God, and we studied the first chapter of Daniel while keeping this theme in mind. I believe this topic is one that will stick with everyone because there are many times where the world offers us a "king's feast", but we must remember to not defile ourselves just like Daniel did. We must also have this in our hearts because if we don't, then we will easily fall into the temptations of the devil. We think that what the world offers will make us happy and it might actually just make us happy, but it will only be for a short while. That is why we must look to God and stick with him because he gives us more than happiness, he gives us eternal life. Stick with God, and you will never be disappointed.

On top of the great messages, get-togethers, and activities we had during the day, we needed some food to keep us on our feet and energized. For that, I'd like to thank all those who were in the kitchen cooking, cleaning, and putting in hard work just to make our stay at Rama so luxurious. I'd like to thank the kids, especially the boys in my cabin, for making my week in Rama an experience I won't forget. The boys in my cabin were always up in the morning and were in the cabin at the time they were supposed to be at night, even though there were a few incidences where they escaped through the window. But all in

all, they didn't do anything bad, which I am thankful for. I would also like to thank everyone else who kept the camp clean and did those little jobs that we take for granted. Everyone contributed in one way or another to make this week such a blast. May God bless you all and I can't wait to volunteer in the next kid's week in Rama.

Robi Juhasz (Detroit)

Lydia Marion Matyas (+ 2014. július 12)

Lidia Detroitban született, 1915. szeptember 20-án. Négy idősebb testvérrel és a szüleivel egy román baptista gyülekezetbe jártak először, majd mire a gyorsan fejlődő magyar gyülekezet megvette a Vanderbilt Assembly of God épületeit, ők is csatlakoztak a magyar nyelvű misszióhoz, amit élete végéig hűségesen támogatott.

Az evangélium hívását 12 évesen, egy Vacation Bible School alkalmain értette meg. Miután Dulitz lelkipásztor alámerítette, hamarosan elkezdte zenei szolgálatait a gyülekezetben. Először zongorázott, majd orgonista lett. Szövegségünk 1939. évi közgyűlésén ismerkedett meg az erdélyi Balláról kitelepült Mátyás Kálmánnal (aki korábban a New Jersey-i East Orange Bible School hallgatója volt). 1940. december 7-én kötöttek házasságot. Kaliforniába költöztek.

Azonnal bekapcsolódott a helyi magyar baptista közösség életébe is. Több mint ötven éven át szolgált orgonistaként, vezette a Női kört, volt pénztáros és vasárnapi iskolai tanító – és legvégül, mindnyájunk szeretett „nagymamája.” Szerette a gyülekezetet, hűséges maradt a testvériséghez. Amíg tehette, a távoli Mentone-ből hajtott be istentiszteletre. Sohasem késett el; lehetett rá számítani. Később a szerettei hozták. Ha kimaradt egy vasárnap, telefonon érdeklődött a gyülekezet és családjaink eseményeiről.

A bibliai Lidiához hasonlóan, aki a filippiai gyülekezet szolgálatában élt, Mátyás Lidia az alhambrai magyar baptista

gyülekezet példás életű „előjárója” lett. A véleményére odafigyeltünk. Rengeteg tapasztalatát és mély hitét szívesen megosztotta velünk. Nem tűrte a sok beszédet, a határozatlanság ingerelte, és nem adott helyet olyan magatartásnak, amit nem tartott méltónak keresztyén, baptista meggyőződésünkhöz. A következetessége, a bátorsága csodálni való volt, mert sohasem hiányzott belőle a hit, a remény és a szeretet. Földi élete legutolsó állomásánál is ezt láttuk benne.

Az imaházban tartott temetési istentiszteleten – kérése szerint – unokája, Rev. Janise Matyas Smith presbiterianus lelkészről hirdette az igét a 23. zsoltárból. Szerettei megemlékezését (három gyermekük született; hat unoka és 15 dédunoka) követően, az istentiszteletet a Hallelúja Kórusral zártuk. A Forest Lawn Temető kert (West-Covina) mauzóleumában Novák testvér búcsúztatta szeretett nőtestvérünket – akinek az emléke áldott.

Novák József

Ruth Stumpf Kish Palm Bay, Florida

She was the daughter of the late Rev. Arpad and Suzanna Stumpf. Her mother was the first president of our Women's Convention. Ruth was a serious dedicated Christian who loved her Lord and served Him all of her life. God blessed her with many talents and she used them to the Glory of God. She taught Sunday School, was the Ladies Aid president, played in the church band and played the organ and piano for worship services in Bridgeport and Palm Bay. God blessed her with a nice long life of 97 years. Let us remember Ruth with love for her dedicated service to our Lord Jesus Christ.

Ethel Petre Kish

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

A DETROITI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓRÓL

Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét. 2 Timóteus 1:7

Isten kegyelméből újra, ifjúsági konferencián vehettünk részt május 23-a és 25-e között. Hálásak vagyunk a detroiti testvérekért akik megszervezték e találkozózt és szeretettel fogadták a résztvevőket. Különös ajándék volt számunkra a KVINT együttes jelenléte és a csodálatos ének szolgálatuk. Igen, felemelő és örömteljes volt: hallgatni és együtt dicsőíteni Mennyei Atyánkat.

A konferenciára választott téma *“Élni félelem nélkül.”* Nagyon helyén való, mert mindannyiunknak vannak félelmeink.

Péntek délután kezdődött a program egy Holocaust múzeum látogatásával. Az ott levő emberek elmondták a félelem nyomorúságait, amiket átéltek azokban az időkben. A finom, meleg vacsora elfogyasztása után szolgálatokat hallhatunk melyeket *Gerstner Korry és Juhász Robi* vezetett. A témához kapcsolódva olyan helyzetekről volt szó, amelyek fokozzák félelmünket, és hogyan győzhetjük le a félelmet. A későbbi órákban volt lehetőségünk roller-blading, rollerskating (görkorcsolyázni), ahol többen részt vettünk.

Szombat reggel *Kulcsár Dániel* az 56-dik Zsoltárról szólt. Elgondolkozva, milyen félelem volt Dávid szívében, és szabadságért könyörgött a Filliszteusok és Saul üldözésétől. A Zsoltárból kiderül, milyen erős támadás érte, nem volt nyugalma, és telve volt félelemmel. Dávid ekkor megemlékezik Isten jóságáról, és kijelenti: *“Mikor félnem kellene is, én bízom Benned”*.

Az ízletes ebéd után a csoport egy része paintball-ozni indult. E helyen is félre tettük a félelmeinket (már akinek volt), és részt vettünk egy izgalmas játékban. Akik csendesebb, nyugodtabb helyre vágytak, egy közeli parkban töltöttek néhány órát.

A szombat esti koncert, amit a KVINT együttes végzett, Istenünk dicsőségére, felüdített bennünket. Sok áldásban részesültünk éneklésük és személyes bizonyoságtételüket hallgatva. *Püsök Dániel* igei üzenetében komoly és nagy kérdést tárt elénk: Van-e félelmünk az örök kárhozattól? Fiatalnak vagy idősek egyformán tudnunk kell, hogy testi életünk után lelkünk hová jut: Istenhez az örökkévalóságban, vagy a pokolba az örök kárhozatra. A pokoltól való félelem valódi félelem. Ott Isten nem lesz jelen és reménység se lesz, csak örök szenvedés és halál. Isten szeretete mérhetetlen, mert elküldte egyszülött Fiát, Jézust, így aki hisz Ő benne, nem kell félnie az

PATKÁNY A FEDÉLZETEN!

Ha életünket úgy tekintjük, mint repülést, könnyű belátni, hogy az út alatt sok veszély leselkedik ránk.

Antoine de Saint Exupéry (A „Kis herceg” írója) nemcsak író volt, hanem lelkes amatőr repülő is. Elmeséli, hogy egyik útján, amikor szárazföld felett repült (akkor még nyitott gépen), egyszer igen veszélyes helyzetben találta magát: már fenn volt jó magasan, mikor egyszer csak észrevette, hogy a fedélzeten ott egy patkány, amelyik hozzá szegődött, vele tartott!

Azon nyomban átlátta a veszélyt! Ha ez a patkány éles fogaival munkához lát, és rágni kezdi valamelyik kábelt, abból bizony katasztrófa lehet! Agya lázasan dolgozott, mit lehetne tenni?

Hogy ne csináljon semmit, túl veszélyes volt. Elengedje a kormányrudat? – lehetetlen! Kényszerleszálláshoz pedig egyszerűen nem volt hely.

örök kárhozattól, mert örök élete van. Csoportos játékjelenetek és jó hangulat követte az esti alkalmat.

Vasárnap újra együtt lehettünk Isten házában. Ének és szolgálatok hangzottak el gyülekezetek fiataljaitól. A témához kapcsolódva szólt az igei üzenet és emlékeztetett Püsök Dániel tv. Isten hűségére, jóságára, aki megsegített és győzelmet adott a múlt próbáiban és félelmeiben. Meg kell küzdenünk a félelmekkel, és nem csak csodákra várni, hogy eltűnjenek. Majd végül a kitarás, hogy ne adjuk fel a győzelemig. A tisztelet után várt ránk a bőségesen megterített asztal. Elfogyasztva a sok finomságokat, alkalmunk volt a parkban a kellemes időtöltésre.

Megköszönjük a detroiti testvéreknek és a fiataloknak a szeretetteljes vendégfogadást és a finom ételek elkészítését. Jó Atyánk áldja meg a szorgos kezeket.

Hálát adunk Istennek a sok áldásért, amelyet nyertünk ezen a hétvégén.

Ha félek is, benned bízom! Istenben, akinek igéjét dicsérem, Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?! Zsoltárok 56: 4-5

Nagy Róbert (Torontó)

Végül mentő ötlete támadt: gépét felvitte a magasba: őrajta volt légzési maszk, a patkány viszont ott fenn a magasban, a ritka levegőben majd nem tud lélegezni, és elpusztul! Így ő biztonságosan eléri a legközelebbi landolási lehetőséget.

Érdekes történet – de nekem ez annál sokkal többet mond! Hát nem vehető ez egy hasonlatnak az életről? Hányszor előfordul, hogy „rágcsálók” szegődnek mellénk, amelyek joggal nyugtalanítanak, és nagyon veszélyessé válhatnak!

- Ott a fájdalom olyan dolgok miatt, amelyeken nem tudunk változtatni.

- A szomorúság és a tehetetlenség fojtogató érzése, hogy katasztrófa vár ránk,

- A gond és félelem, amikor el se tudjuk képzelni, hogyan tovább, mi lenne a kiút. Amikor az élethez való bátorságunk már-már kialszik, és alig van erőnk az út folytatásához! Amikor a jövőtől való félelem miatt alig tudunk lélegzetet venni, és amikor kín minden új nap...

Milyen jó volna ilyenkor egyszerűen átállítani a „sebességváltót”, és gyorsan felemelkedni a magasba, ahol a gondok és félelmek nem jutnak lélegzethez, és elhalnak!

De hát nem ilyen „sebességváltó” a hívó ember számára az imádság? Aki a bajok közepette Istenhez emeli szívét imádságban, az Őnala erő és segítséget talál! Ha az élet turbulens útján Isten közelségét keressük, akkor bátorítást és újult bizalmat nyerhetünk Isten ígéréteiből, hogy soha el nem hagy, és szeretete mindvégig elkísér!

Dietrich Bonhoeffer élete vége felé így imádkozott:

*„Uram, én bennem sötét van
– de Nálad világosságot találok!
Én magányos vagyok*

– de Te nem hagysz el engem!

Én bátoratlan vagyok

– de Nálad segítséget találok!

Én nyugtalan vagyok

– de Nálad békességet nyerek!

Én bennem keserűség van

– de Te türelmes vagy.

Nem értem utaidat

– de Te tudod, hogy milyen úton vezess engem.

Olyan imádság ez, ami nagyon nehéz körülmények között született. Tényleg mintha az imádkozó a „sebességváltóhoz” nyúlna, hogy felemelkedjen magasabb régiókba! Azért, hogy folytathassa a repülést, és majd biztonságosan landolhasson.

Anikó Williams

100 * Az Észak – Amerikai Magyar Baptista Nőszövetség * 100

100. Közgyűlése 2014, július 4-6. Ráma Tábor. Jelige: Egészséges lelki élet

Tisztségviselők: *Torma Irénke* elnök, *Lukács Erzsébet* alelnök, *Herjeczki Éva* titkár, *Mikó Ildikó* pénztáros

Egészséges lelki élet

"Az egészség nem csak a betegség hiánya, hanem a testi-lelki-szociális jólét állapota"- áll az Egészségügyi Világszervezet 48-ban készült alapító okmányában. Törékenyek, sérülékenyek vagyunk, s ösztönösen, már világrajövetelünk pillanatától, igyekszünk azt a leheletfinom egyensúlyt megtartani, aminek megbomlása betegséget okoz. Kisgyermekként előbb csak a fizikai jólétünkért küzdünk (sírunk/üvöltünk), majd a felnőttek figyelméért, szeretetéért, később társadalmi pozícióért, megbecsülésért, elismerésért. Dolgozunk (ki keményebben, ki ráérősebben) az egészségünkért, sőt éveink teltevel egyre gyakrabban és egyre több áldozathozattal immár többnyire az egészségünk visszaszerzéséért. Főként fizikai egészségünkért. Még mi, keresztények is! Pedig legalább annyira idő- és energiaigényes a lelki egészségünk karbantartása, mint a fizikaié. (A fizikai erőnlét, gyógyulás titka legtöbbször épp a lelki-mentális egészségben keresendő.) Krisztus kegyelmét, bűnbocsánatát elfogadni csak az új életre születést jelenti. Az egészséges lelki élet csak fejlődés által lehetséges. Az érett korúságra eljutni nem lehet lelki "edzés" nélkül. Anna, a gyermekáldásért könyörgő asszony, nem tért az Úr által tett ígéret után újra és újra vissza a templomba sírva imádkozni. Hazament, bevárta az ígéret teljesedését, majd természetes ösztöneit legyőzve visszavitte a gyermek Sámuel a templomba és visszaadta az Úrnak. Fejlődött lelkileg, éretté vált: hű volt ígéretéhez, önuralmat gyakorolt, leszokott az önsajnálkozásról, megtanult szeretni.

Péter, a halászszeberből lett "lélekgyógyász" pár mondatba tömöríti mindazt a bölcsességet, ami épp elegendő a fejlődésképes, egészséges lelki élethez. Nem vagytok már betegek, meg-tisztultatok bűneitekből, de rövidlátók vagytok, ha azt hiszitek, hogy ez elég az életben maradásotokhoz. Ne a múltban éljétek, visszatérve minduntalan a születés katarziséhoz (leragadva ott), hanem dolgozzatok, növekedjétek! Engedjétek, hogy a hitetek emberségesebbé, jobbá; ismeretek iránt érdeklődővé, értelmesebbé tegyen. Hogy jószágotok, tudásotok nehogy büszkeséget szüljön, gyakoroljátok az önuralmat, legyetek hosszú tűrők és alázatosak, hogy igazán szerethessétek egymást és Isten minden értékes teremtményét (a nem szeretetre

méltókat is!). Kemény munka, de még mindig aránytalanul nagyobb a fizetség amivel a Gazda vár!

Szeretettel köszöntünk a Nőszövetség 100-ik közgyűlésén a Ráma Táborban! Az Észak-Amerikai gyülekezetekhez tartozó nőknek és természetesen másoknak is, akik lelki fejlődésre, testvérekkel való találkozásra vágytak, a Nőszövetség konferenciái immár egy évszázada nyújtanak rendszeresen eligazításokat a munkamenetben, valamint "terápiát" és erőgyűjtésre lehetőséget. Sokan befejezték már futásukat azok közül, akik évről-évre kitartóan részt vettek a közgyűléseken, s megkapták bérüket. Szeretettel emlékszünk és felnézünk rájuk.

A Mester ezen a hétvégén is tanítani, mozgósítani, fejleszteni akarja elhívott-jait! Engedjük neki!

A Nőszövetség ünnepi estéjére (július 4. péntek) készült bulletin bevezetője

Kerekes Irénke

100 ÉVES A NŐSZÖVETSÉG

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Nőszövetség 1914-ben alakult meg ezen a földrészén. Ma már senki sincs, aki az egész történetet elmondaná, - még Kish Etelka testvérnő is jóval azután született.

Mi 1988-ban jöttünk Torontóba, de én nem azóta vagyok tagja a Nőszövetségnek. Előtte 10 évet szolgáltunk Kipling, Saskatchewanban, a magyar farmerek között. Én mindig nagyon vágytam a Táborba, testvéri találkozásokra, - de messze van, csak háromszor tudtunk eljönni, akkor is 2 1/2 napi autótúba került. Közgyűlésekre több gyülekezetbe is eljutottunk. Első alkalommal 1980-ban, amikor Torontóban volt a Baptista Világkonferencia, a konvenció pedig Bridgeportban volt. Emlékszem, hogy a női estén volt az úrvacsora osztás, és a lelkipásztornék osztották ki.

Ez a Nőszövetség 100 éves múltja tekinthet vissza. Hogy ma is fennáll és működik, minden szónál szebben beszélni. Méltó, hogy megemlékezzünk elődeinkről, akik létrehozták és működőképessé tették. Magyar testvérnők voltak, akiknek a kitelepedés nem ment olyan könnyen, mint ma. A hazai nyomorúság kényszere alatt, különböző ígéretekben bízva jöttek családjukkal, új hazát keresni. Az első homesteadeseknek a sem-

miből kellett otthont teremteni. Ebben oroszlánrész jutott az asszonyoknak, akik hőiesen megállták a helyüket. Az első évek küzdelmeiről sokat hallottunk Kiplingen, ahol a temető sírkövein olvashattuk a szép magyar neveket, és megismerhettük múltjukat.

Oláh Gabriella testvérnő visszaemlékezését tartja, mögötte Torma Irénke. Vendégeink is voltak, többek között Veressné Ady Anna és Budai Evódia.

A hívó testvérek már kezdetben közösségbe tömörültek, gyülekezeteket alapítottak, imaházra volt szükség. Talán meglepő hallani, de a történelem leírása szerint ezen a földrészén közel 50 magyar gyülekezet jött létre. A munkából a nőtestvérek is bőven kivették a részüket. Nagyon találékonyak voltak abban, hogyan szerezenek pénzt. Tésztát gyúrtak, hímeztek, kötöttek, horgoltak, paplant varrtak, s közben egymás hite által épültek, és éneket gyakoroltak. A kézimunkából kiállítás és vásárt rendeztek, mindezt a misszió javára. Mikor a Nőszövetség 80 éves fennállását ünnepeltük, megemlékeztünk ezekről. Akkor elmondtam egy verset, ebből szeretnék részleteket mondani.

*A misszióban nyolcvan éve
dobannak meg a női szívek,
a nőtanítványokhoz hasonlóan*

*ég bennük a testvéri szeretet.
Itt is és ott is kis nőegyletek,
magyaros himzést készítő kezek,
kalácsok és száraztészta-hegyek,
az Urért égő, önzetlen szívek!
Egy se nagynevű és egy se hős,
ők a gyengébb nem! De erőtlenségük
az Úr ereje által lett erős.*

Ami a Nőszövetség szervezettségét illeti, kezdettől fogva máig is az a gyakorlat, hogy szavazás útján választjuk meg vezetőinket, akik a következők: elnök, jegyző-titkár és pénztáros. Megbízásuk 3-4 évre szól, esetleg többre. A bulletinben minden évben láthatjuk azoknak a neveit, akik 1914-től napjainkig az elnöki tisztséget töltötték be. Megemlítek egy érdekességet: eleinte olyan elnök is volt, aki magyar családban született, de törve beszélt magyarul, és előadását angol nyelven tartotta meg. Azért szívvel lélekkel a magyar missziót szolgálta.

A nagy távolságok miatt leginkább csak a közgyűléseken találkoztak testvérnőink, ahol beszámoltak gyülekezeti munkájukról. De mióta a közlekedés jobban megoldható, néhány helyen év közben is volt női konferencia, vendég-előadóval. Én is részt vettem egyszer egy 3 napos konferencián, a Cleveland-közeli amish településen, ez nagyon emlékezetes marad számomra. Múzeumban és filmvetítésen megismerkedhettünk a menekült anabaptisták életével és múltjával, - ugyanakkor modern szállodájukban kaphattunk elhelyezést.

Az én Nőszövetségi szolgálatom idejéből hadd említsek két személyes élményt. Az egyik a nagyon népes kaliforniai közgyűlés volt, ahol Cseri Kálmán és felesége volt a vendégünk. A női estén Enikő szolgált, és nagyon áldott lelki közösség alakult ki. A másik alkalom egy clevelandi női nap volt. „Együtt a szolgálatban” - ez volt a konferencia jelige. Piros kartonból sok kis szívet készítettem, és azt kértem, aki tiszta szívből azt tudja mondani valakinek, hogy „nekem fontos a te szolgálatod, és értékesnek tartom,” adjon neki egy szívet. Nagyon boldog voltam, mikor másnap sok testvér ruháján ki volt tűzve a szív.

Testvérek, az együtt-munkálkodásnak ma is ez a lényege! A Biblia szerint: „Ne nézze ki-ki a maga hasznát, hanem a másokét is!”

Ilyen testvérnőkre emlékezünk ma vissza – a vers szerint:

*Emlékezzünk hát munkájukra!
S adjunk hálát a nőtestvérekért,
akik folytatták a csendes munkát,
akik az őrsváltás hősei!
Kik dolgoztak a gyülekezetért, könnyet
töröltek, vigasztaltak,
gyermeket neveltek, látogattak,
óthont teremtettek az idegenben.*

REFLECTION ON THE CENTENNIAL OF THE HUNGARIAN BAPTIST WOMEN'S CONVENTION

“Rejoice in the Lord always, again I will say rejoice” (Phil. 4:4)

Congratulations on your Centennial year celebration. One hundred years of Christian service – a real milestone! I would like to give you a little background about the Hungarian Baptist Women's Convention.

In the early 1900's a large number of Hungarians arrived in America and our Hungarian Baptist Convention had many churches, large and small, in the northern part of the United States. These churches were members of our convention. The convention met annually with many people in attendance. They didn't speak English, were living in a strange land, thus they needed each other for fellowship and worship. They welcomed getting together at convention time.

At the 1914 convention, Mrs. Arpad Stumpf organized the Women's Convention and served as their first president. She was a strong dedicated Christian leader who wanted the women to meet for meditation and prayer to strengthen their faith in our Lord Jesus Christ.

With her example, as well as all the other presidents who followed, the Women's Convention has stood the test of time and can now celebrate their 100 years. Each president was a leader among

women. They encouraged everyone to stay steadfast in their faith and service to our Lord. Each convention session had excellent speakers as a guide. We all had a blessed time together.

The Women's Convention had great concerns for the needs of others in the Home Missions as well as Foreign Missions. They were always ready to serve where there was a need. During the early years, the great need was caring for the elderly in what was then called “The Old People's Home” in Bridgeport and Watervliet and later called the “Bethesda Baptist Retirement Home” in Palm Bay, Florida. Those dear folks did not have Social Security or families to care for them. The women provided food, clothing and linens as well as money to assist in this big project. They held fund raisers, suppers, bazars, and raffles as a means to raise money.

Not only were they concerned about the elderly, they were deeply concerned about the five orphaned children in Canada. They were quick to respond with help for their care. During World War II when Hungary suffered so much, boxes of clothing and money was sent to help. There were Seminary students, young men and one woman who received financial aid. Our mission churches in South America, Canada, Africa and the United States received financial aid also.

The women were concerned about the spiritual life of the immigrants and spreading the Gospel. Thus for many years has supported the Literary Fund / Publications, Sunday School Lesson Booklets, Gospel Messenger and Hymn Books. In the Sunday School Lesson Booklets, children and adults learned about God and the Bible. In the Gospel Messenger the Hungarian articles were very important for the folks who needed it in Hungarian.

These items are just a few examples of the outreach of the Women's Convention. It had served God and mankind in many different ways for more than 100 years. There is still much more that can and need to be done. Let us always be aware of the needs of others and reach out to them with love.

Let us give thanks for the dedicated women who served our convention the past 100 years. I pray that God's grace will encourage you to serve the Lord with gladness so that it will extend to the 200th year milestone! God Bless you all!

*És írjuk fel ma emlékoszlopul,
hogy mindeddig megsegített minket az Úr!*

Végül engedjétek meg, hogy megemlékezzek a torontói testvérnők munkájáról, amely most már nemzedékről-nemzedékre száll, és amely lehetővé teszi azt, hogy évről-évre itt a Táborban tartsuk meg a közgyűlést és a konferenciát. Ez nem 3 napos munka, - ez csak eredménye a szinte egész évben tartó előkészítésnek. Aldja meg Isten a munkájukat! És áldást kérünk mindazoknak a munkájára, akik máshonnan jöttek és szeretettel és szívesen segítenek itt a táborban.

Gondoljunk elődeinkre mindig hálás szívvel! Munkájukat megáldotta az Úr!

Befejezem a vers végével:

*Ápoljuk a lángot és adjuk tovább!
Mai nemzedék, anyák, nagyanyák,
ma már tiétek ez a feladat!
Folytassátok ezt az áldott munkát
amely örökségül rátok maradt!
Emlégetek-e majd benneteket?
Aldják-e majd a ti neveteket?
- Szívetekben adjatok rá feleletet.*

Oláh Lajosné

Ethel Petre Kish

NEGYVENEZER GYERMEK ÉHEZIK

A közelmúltban Los Angelesben járt Barát József író, újságíró, aki korábban a Magyar Rádió moszkvai, majd New York-i tudósítója, később a 168 Óra hetilap rovatvezetője, vezető szerkesztője volt. Jelenleg a *Children's Nutrition Fund* (CNF) ügyvezetője. A kérdéseimre válaszolt.

Örülök, hogy személyesen is találkozhattunk. Ki gondolta volna, hogy közös ismerőseink vannak... Mi hozott ide, Kaliforniába?

Barát József

Ha pontos választ akarsz, akkor egy hatalmas Airbus A 380-as repülő. Tréfán kívül: a sors kopogott az ajtómon. Negyven évnyi újságírás után tavaly a magyarországi Gyermekétkeztetési Alapítvány elnöke azzal keresett meg, hogy vállalam el amerikai testvérszervezetük vezetését. Bár kértem egy kis gondolkodási időt, magamban eldöntöttem: ezt a lépést nem szabad megtennem. Biztos szerkesztői állásom volt, ami egy újságíró számára manapság - otthon - nagy szó. Az adománygyűjtéshez olyan képzettségre, tapasztalatra van szükség, amellyel én nem rendelkeztem, ráadásul pályát váltani hatvan éves kor felett igen kockázatos vállalkozás. Az ésszerű megfontolás ellentmondott annak, hogy igent mondjak. Aztán megtudtam, hogy Magyarországon időről időre 200 ezer gyermek éheznek, 40 ezer gyereknek viszont hétről hétre nem jut elég ennivaló, amikor az iskolai étkezdék zárva vannak. Évente 160-165 ilyen nap van. Helyettük valakinek szólnia kell, el kell mondania, hogy éhesek és ez tűrhetetlen. Ha az alapítvány profi amerikai szakértőt akarna foglalkoztatni, akkor a gyerekek pénzéből súlyos dollár ezreket kellene kifizetni. Magam is meglepődtem, amikor pár nap múlva igent mondtam. Ezért vagyok itt. A szervezetet, a Children's Nutrition Fundot itt Kaliforniában jegyezték be.

- Miért éppen minket, baptistákat kerestél meg?

Téged kerestelek meg, mert washingtoni ismerősektől azt hallottam, hogy a Los Angeles-i baptista gyülekezet lelkesen biztos nyitott lenne az együttműködésre. Az már külön meglepetés volt,

hogy kiderült: apósod az én bátyámnak kedves kollégája volt és időről időre manapság is találkoznak. Egyébként korábban is voltak a baptista közösségekkel kapcsolatos pozitív élményeim. New York-i tudósítóként gyakran voltam egyedül, ez egyébként is elég feszült, nehéz életszakasz volt a számomra. Vasárnaponta egy kis lelki felüdülésért gyakran elmentem a Harlem egyik templomába, a Canaan Baptist Church istentiszteleteire. Eleinte csak a zene vonzott, hiszen itt van New York egyik legjobb templomi gospel kórusa, de nem lehetett nem felfigyelni arra, hogy itt milyen fontos a közösség-építés. Hogy a gyülekezet tagjai mennyire összetartanak, hogy a kitűnő Walker tiszteletes mennyire odafigyel mindenkire. Az ő beszédei egyébként is magával ragadóak, kívülről számára is gondolatébresztőek voltak.

- Kérlek, mutasd be a szervezetet, aminek az igazgatója vagy!

A Children's Nutrition Fund-ot a szomorú kényszer hívta életre. Bármennyire is ismert és elismert szervezet a húsz esztendő magyarországi Gyermekétkeztetési Alapítvány (GYEA), sajnos a gazdasági válság kezdete óta egyre fogy az ereje. Pedig ma több az éhes gyermek. Az adomány viszont egyre kevesebb. Sok idős ember írja meg, hogy évtizedek óta mindig adott, de már magának sem jut gyógyszerre, fűtésre. A gondokkal küzdő cégek először társadalmi felelősségvállalási programjaikat csönkítették meg. Az Európai Unió segélyakciói is csökkentek. A GYEA 2010-ben még 6 148 000 kilogramm élelmiszert tudott szétosztani az éhes gyermekek között, tavaly már csak 1 828 000 kilóért. Ilyen körülmények között jutott eszébe Király Gábornak, a Gyermekétkeztetési Alapítvány elnökének, hogy létrehoz egy amerikai szervezetet is, hiszen az adományozás kultúrája itt sokkal fejlettebb, az 501(c)(3) státusz pedig lehetővé teszi, hogy az adományokat le lehessen írni az adóból.

Hogyan foghatnánk össze veletek ebben a fontos munkában mi, Amerikában élő magyarok?

Adományozással, adománygyűjtő műsorok, estélyek, aukciók szervezésével, amerikai ismerősök bevonásával, céges kapcsolatok kialakításával. Számoljunk! Az Egyesült Államokban 60 ezer olyan munkavállaló van, aki Magyarországon született. Ha mindnyájan adnának havi 10 dollárt – szinte minden

éhes gyereket meg tudnánk etetni. De ez még messze van. Tudom, hogy apró lépésekkel kell kezdeni. Számomra öröm lenne, ha ezeknek a soroknak az olvasói felkeresnék honlapunkat, amely több címen is elérhető: www.kidhunger.com, www.soshungry.org, www.childrensnutritionfund.org. És elgondolkodnának: tudnék-e én segíteni, hiszen áll-e az én közösségem arra, hogy részt vegyen ennek a szociális küldetésnek a beteljesítésében?

Fotó: a childrensnutritionfund.org/poverty/ oldalról

- Nyilvánvaló, hogy rengeteget gondolkozol és dolgozol ezeken. Mi lesz a siker mércéje?

A legfontosabb mérce természetesen az, hogy legyen kevesebb éhes gyerek Magyarországon. De motoszkál a fejemben még valami. Amikor ismerősöknek elmondtam, hogy milyen feladatra vállalkoztam, volt aki kinevetett. Aki azt mondta, ez egy lehetetlen vállalkozás, a film címével szölvük: igazi „Mission Impossible”. Szerintük a magyarok Amerikában is széthúznak, és nincs az a cél, amiért összefognának. Pedig, ha van olyasmi, amiért érdemes a „nemzeti együttműködést” szöbáhozni, az éhes gyerekek ügye ilyen. Hiszen aki gyerekkorában sokat éheznek, abból sem testileg, sem szellemileg, sem szociális értelemben nem lesz egészséges felnőtt. Nagy sikernek tartanám, ha ezt belátnák különböző felekezethez tartozó magyar származású emberek, olyanok, akik esetleg különböző elveket vallanak, különböző értékeket tartanak fontosnak, különböző időben, különböző okokból hagyták el Magyarországot. De elismernék: közös ügyünk hogy segítsünk a nélkülöző magyar gyermekeken.

(Novák József kérdezett)

BESZÉLJ A MENNYORSZÁGODRÓL!

Dr. Tresánszky Vilmos, egykori teológiai tanárom egyszer így szólt hozzám a Szemináriumban, egy közös beszélgetés alkalmával: „*Beszélgj a mennyországodról, és én megmondom, ki vagy!*” – Gyakran eszembe jut ez a mondása, és jelenleg is így kezdek e témához. Tudom, hogy egyúttal vállomást teszek magamról, hitemről, igei meggyőződésemről, szellemi felfogásomról, jelenlegi lelki életemről, jövőbeli reménységemről. Elmondhatom, hogyan is állok az Úr Jézus Krisztus dicsőséges visszajövele várásának kérdésével.

Gyermekkorom mennyország-képének kialakulását hívó szüleimnek és vasárnapi iskolai tanítóim bibliai ismeretének köszönhetem. Mai eszemmel ezt „arany-kornak” nevezhetem.

Az volt a szokás abban az időben falun, hogy szombatonként udvart, utcát föl kellett takarítani, seprővel-gereblyével rendet csinálni, mert a nyugalomnapon Jézus épp arra fog járni, hadd lássa, hogy várjuk. Jó adag port is nyeltünk ilyenkor.

Azt mondtam egyszer, amikor Jani bácsi az égi arany-utcairól tanított, hogy én a mennyben is utcaseprő szeretnék lenni, mert ott akkor értékes „aranykőpéseim” lehetnek. Majd odahaza végigolvastam kis Újtestamentumomban a Jelenések Könyvét, és kiírtam az „aranyas” verseket. – Arany gyertyatartó, arany-korona, arany-oltár, arany tömjénező, arany-övek, arany mérővessző és természetesen az arany-utca!

Mai-ra és komolyra fordítva a témát: A mennyország Isten lakóhelye. Az ember ősi világképe szerint van az ég és van a föld. Az égből – mennyben – lakik Isten (laknak az istenek), a földön lakik – laknak – az emberek, az emberiség. A Biblia csak egyetlen igazi, valóságos Isten ismer.

Az Édenkert története lehet a kiindulópont. Ebben a Föld-leptékkű mennyországban együtt találjuk a teremő Istent, az első emberpárt, a kerúbokat (főangyalok), sőt még az ördögöt is (kigyó képében). Az ember bűnbe esik. Az a büntetése, hogy Isten eltávolítja az embert a mennyországból: Kiűzetés az Édenből. Nincs az a pénz, nincs az a cselekmény, amellyel meg lehetne vásárolni a visszajutás lehetőségét!

Így van ez megszámlálhatatlan évig, amikor Isten megkönyörül az emberen, és nyit számára egy szűk ajtót. Ez a Törvény és az áldozat. Mivel azonban nincs egyetlen ember sem, aki minden törvényt mindig képes volna betartani, és nincs annyi áldozni való, amennyi

elegendő lehetne, ellensúlyozni az egyre halmozódó bűntömeget, az Édenbe nem tud visszajutni az ember.

Csak egyetlen adalék ehhez (1Móz 6:5): „*Látta az Úr, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz*”. – Sőt! „*Megbánta az Úr, hogy embert alkotott a földön.*”

Szintén egy igével lépünk egy óriásit a megoldás felé! – „*Amikor eljött az idő teljessége, Isten elküldte Fiát... hogy Isten fiaivá legyünk.*” (Gal 4:4) – Így juthatott vissza az ember az édeni örökségébe, az Úr Jézus Krisztus, a második isteni személyiség által. Isten ősi terve Krisztusban valósult meg tehát, egyetlen törvény, mégpedig a szeretet törvénye, és egyetlen áldozat, mégpedig az ő szent és tökéletes életének a feláldozása által. Most már tehát van „menetelünk”, azaz szabad utunk Istenhez, - Az Éden, a mennyország kapuja megnyílt előttünk. Ő mondja, Jézus, hogy „*én vagyok az Ajtó!*” (Jn 10:1-től).

Összefoglalva a témát, a következőket tudjuk a mennyországról:

Van! Az ország Isten országa. Ott vannak vele angyalai. Még a sátán is onnan vettetett alá lázadása miatt. Isten Szentháromság létformában lakik a mennyben, mint Atya-Fiú-Szentlélek.

A mennyország – topográfiai értelemben – *érzékszerveink számára elérhetetlen*. Csak lelkünk és szellemünk tudja felfogni, nagyon töredekesen, a hit és az értelem segítségével, hogy mi „az” és miként lehet elérni. Ehhez az utóbbihoz teológiánk „szótériológia” nevű ágazata tud adni némi eligazítást.

Az emberi ész számára nehezen megközelíthető téma, vagy kérdés a mennyország. Mégis meggyőződéssel vallom, hogy a legegyszerűbb gondolkozású (legprimitívebb) ember is *bejuthat a mennyországba*, ha hisz az Úr Jézus Krisztusban, és ha elfogadja az ő engesztelő áldozatát hit által.

Egyelőre én magyar állampolgár vagyok, Isten kegyelme által azonban – az Úr Jézus Krisztus áldozata folytán – Isten szellemi királyságának is tagja vagyok (mennyei állampolgár). Bűnbocsánatot nyertem (nyerek!) hozzám lehajló szeretete folytán. Kegyelemből élek. Szentlelke által szolgálók, munkálkodok, amíg erőt kapok hozzá. Ha majd levetem test-ruhám, és felöltöm lelkemre-szellememre az újat, az örökkévalót, *be megyek (bebocsát) az ő örök országába, a mennyországba*, ahol az „örökkévalóság végéig” (ha lenne ilyen)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetség seregébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

öt dicsérem, öt szolgálom. – „Addig csak várok csendesesen...”

Egy régi gyermekverssel zárom soraimat:

„Hol van a mennyország, hol lakik az Isten?

Hol keressem határát? Magasban, vagy itt lenn?

Ott van a mennyország kéklő égből felett,

Hol fellegek takarják a csillagos eget.

Itt van a szívemben. Itt van egy kis oltár,

Benne az Úr Jézus, benne a mennyország.”

Gerzsenyi Sándor

EZT NEM KAPTAM VISSZA

Életem (52)

Ez a történet is a második kegyelemről szól. Azért volt fontos számomra, mert valami igen fontosat tanultam meg belőle, ami megerősítette az előzőt. Meg azért is, mert ez a testvér azon "bukott", amin én - hála az Úr kegyelmének -, nem.

Amikor megtudta, hogy a testvére-barátja titkos bűne kiderült, ő úgy megbotránkozott, hogy elhagyta a gyülekezetet. Inni és zúlleni kezdett.

Egyszerű kétkézi munkás volt, de az Ige jó ismerője és hirdetője is, mint később a fia is. Nem tudom milyen sokáig tartott elkeseredése, de jó ideig. A család és a testvériség imádkoztak érte. Nem ő volt az egyedüli, aki botránkozott, mert a be nem vallott, azaz tagadott bűn ilyen vagy olyan okból való "megbocsátása" sok kárt okoz.

Amikor a megbotránkozott testvérem megszabadult, megtért bukásából, és vallást tett erről a gyülekezetben, én is ott voltam. Nem is vettem észre, hogy ott van a másik padosorban, csak amikor felállt. Már ahogy felállt, az olyan figyelem felkeltő volt, mint mikor egy pillanatra

megnyílik az ég, és látjuk a kegyelem trónját. Remegő hangon, de határozottan mondta el, hogy hogyan részesítette kegyelemben az Úr. De félbe szakította a prédikátor testvér a szószekekről, és lelkesen mondta: *gyere fel testvérem!* Amit erre felelt a megkegyelmezett atyámfia, nagy és szép tanulság lett számomra: *Nem, mert azt nem kaptam vissza* - szölt határozottan. Megértette és elfogadta az Úrtól, hogy így kell legyen. Ez a második kegyelem ismertetője. Akinek megkegyelmezett az Úr, az tudja, hol a helye. Ez segített, és segít másoknál is felismerni, hogy megbocsáttattak a te bűneid, és többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod!

Ezt mondta nekem Ilonka testvérnő is, miután elvált második férjétől. Özvegy-ségében kötött házasságot, úgy nézett ki, hogy hívő, de kiderült, hogy nem. *Tudod, Esztikém, megbocsájtott az Úr, de nagyon fáj, hogy nem tud úgy használni, mint azelőtt.* Azelőtt jó bizonyosságtevő volt.

Sokan hivatkoznak Dávid király bűnére, hogy bizony ő bocsánatot nyert. Apa az ilyeneknek azt felelte, hogy sirjanak és bánkódjanak úgy, mint Dávid. Akkor talán. Mert miért bocsájtott meg Isten Dávid királynak, Saul királynak meg nem? Jó ezt tudni. Viszont kevesen gondolnak arra, amit az Úr mondott Dávidnak Nátán próféta által, hogy megbocsájt az Úr de: *"Mivel ezzel a tettel okot adtál az Úr ellenségeinek a gyalázkodásra, azért meg kell halnia a fiadnak, aki született neked."* 2Sám 12,14. Sok más baj és nyomorúság érte Dávidot, de nagyon hálás volt Istennek a bocsánatért. Ami fontos volt neki, az nekünk is az legyen: *"Ne dobj el orcád elől, Szent Lelkedet ne vedd el tőlem! Vidámságod újra szabadsággal, támogass, hogy lelkem készséges legyen, hogy taníthas-*

sam utaidra a hűtlenekeket, és a vétkesek megtérjenek Hozzád." Zsolt 51,13-15.

Nagyajtai Eszter

Uram, érzem, hogy öregszem!

Sejtem, hogy hamarosan az öregek közé tartozom.

Té is tudod ezt.

Őrizz meg mindattól, ami miatt az öregeket olyan nehéz szeretni.

Őrizz meg a fecsegési hajlamtól!

Ne engedd úgy vélni, hogy nekem minden alkalommal és mindenhez hozzá kell szólnom.

Segíts belátni, hogy néha talán nincs igazam.

Szabadíts meg attól a hiú törekvéstől, hogy én akarjam rendbehozni mindenkinek a dolgát.

Őrizz meg attól, hogy mindennapi életem minden apró-cseprő dolgával másokat untassak.

Adj türelmet, ha mások panaszkodnak el nekem szenvedéseiket, de peccsételd le számát, ha én szeretném egyre súlyosbodó fájdalmaimat, fogyatékságaimat kiteregetni.

És ha mégis beszélek róluk, segíts úgy szólni, hogy szavaimmal a Te kegyelmedet el ne homályosítsam!

Tégy késszé segíteni, de add, hogy ne legyek túlbuzgó!

Gondoskodjam másokról szívesen, de ne akarjak rajtuk uralkodni!

S végül ne hagyj elmagányosodni!

Szükségem lesz akkor néhány barát-ra, néhány jó barát-ra, Uram.

Hiszen ezt Te is tudod.

De mindenek előtt Rád van szükségem! Formáld ki bennem arcodat!

Érlelj meg, és add, hogy örüljek az örökéletnek! Amen.

Vetés és Aratás - 27. évf. 4. 1989.

Kérjük, fizessen elő az Evangéliumi Hírnökre!

Előfizetés / megújítás
Egy évre \$25.00
Tengeren túlra \$30.00

.....
név / my name
.....

.....
cím / my address
.....

Szeretné valaki más számára is előfizetni a lapot?

Kérjük, tölts ki akkor a következő részt is:

.....
név / name
.....

.....
cím / address
.....

Mellékelek \$..... az előfizetésre
A csekket "Gospel Messenger" névre állítsuk ki és e szelvénnel együtt küldjük el a lapkezelő testvér címére:

Gospel Messenger / Béla Für,
Subscription Manager,
12409 Devoe St.
SOUTHGATE, MI 48195